

In Bibliotheca Regia Parisiensi duo asservantur carminis nostri codices, quos, cum nuper urbem illam reviserem, evolvi, atque cum textu meo, tunc jam typis exscripto, comparavi. Cadunt in eos, quæ supra de libris solum textum tenentibus in universum monui. Alter, in HAMILTONI catalogo inter libros Devanagaricis litteris exaratos numero XL notatus, 218 foliis continet textum. Desideratur caput octavum. Alter, in eodem catalogo inter libros Bengalicos numero XXV notatus, textum tenet integrum. Scriptus est *Sâka* 1586 (A. C. 1664).

In diariis Asiaticis, quæ Londini prodeunt,* ante hos quinque annos nuntiabatur, *Raghuvansæ* editionem parari Calcuttæ, atque WILSONUS in Catalogo librorum C. MACKENZII (Vol. I, p. 100.) dicit, hujus carminis textum una cum interpretatione pedestri Calcuttæ typis esse exscriptum. Sed ista editio ad hunc usque diem, quod sciam, non in Europam allata est.

Quæ de textu dicenda supersunt, non ad hoc solum carmen spectant, sed ad scripturam Devanagaricam in universum. Quanto enim gravior est auctoritas virorum, qui in libris typis exscribendis singulas voces prorsus separandas esse censuerunt, illustrissimi scilicet GUILIELMI AB HUMBOLDT atque, qui aditum mihi aperuit ad litteras Indicas, FRANCISCI BOPPII,† eo minus temere contra illorum sententiam egisse videri velim. Ab indigenarum vero scribendi modo minus etiam recessi, quam antehac ab ipso BOPPIO factum erat, non quasi antiquam consuetudinem a nobis etiam servandam esse putem, sed quia scripturæ Devanagaricæ indoles atque singulorum signorum vis haud permittere mihi videtur, ut longius ab illo modo recedamus, quam in hoc libro edendo a me factum est. In Devana-

* *Asiatic Journal*, April 1827.

† Vide ingeniosissimas de hac re dissertationes GUILIELMI AB HUMBOLDT in Diariis Societatis Asiat. Parisiensis, ann. 1827. Vol. XI. atque in Annal. crit. Berolinensibus, ann. 1829, mens. April. numm. 73—76., et BOPPII Grammaticæ criticæ reg. 30^(b).